

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และขอเสนอแนะ

ในบทนี้จะเป็นการสรุปเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย วิธี
ดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและขอเสนอแนะ ความสำคัญดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครู ที่มี
ต่อการอบรมครูประจำการ
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้บริหารกับอาจารย์วิทยาลัยครู
ที่มีต่อการอบรมครูประจำการ

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครู มีความคิดเห็นต่อการอบรมครูประจำการ ไม่
แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหารและ
อาจารย์ที่ปฏิบัติงานอยู่ระหว่างภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2521 ในวิทยาลัยครู โขยสุ่ม
ตัวอย่างจากวิทยาลัยครูที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี มี 29 แห่ง และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดย
การแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามกลุ่มวิทยาลัยครูซึ่งมี 6 กลุ่ม
โดยสุ่มเอา 50 เปอร์เซ็นต์ ของวิทยาลัยในแต่ละกลุ่มวิทยาลัยครู ได้วิทยาลัยครูต่อไปนี้เป็น
กลุ่มตัวอย่าง คือ

- 1.1 กลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ ได้แก่ วิทยาลัยครูเชียงใหม่ วิทยาลัยครู
พิจิตรสงคราม และวิทยาลัยครูนครสวรรค์
- 1.2 กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
วิทยาลัยครูมหาสารคาม และวิทยาลัยครูบุรีรัมย์
- 1.3 กลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง ได้แก่ วิทยาลัยครูเทพสตรี วิทยาลัยครูพระ
นครศรีอยุธยา และวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยสงคราม
- 1.4 กลุ่มวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร ได้แก่ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยา
ลัยครูสวนสุนันทา และวิทยาลัยครูธนบุรี
- 1.5 กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ได้แก่ วิทยาลัยครูนครปฐม และวิทยาลัย
ครูหมู่บ้านจอมบึง
- 1.6 กลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ ได้แก่ วิทยาลัยครูสงขลา และวิทยาลัยครู
นครศรีธรรมราช

ต่อจากนั้น ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มตัวอย่างประชากรจากวิทยาลัยครูทั้ง 16 แห่ง ซึ่งประกอบ
ด้วยบุคคล 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ เพื่อนำมาใช้ในการวิจัย โดยมีวิธี
การจัดกลุ่มดังนี้

1. กลุ่มผู้บริหาร คือ ผู้ปฏิบัติงานในวิทยาลัยครูทั้ง 16 แห่ง ในภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2521 ซึ่งได้แก่

1.1 อธิการ รองอธิการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าสำนักงานอธิการทุกคน
ในวิทยาลัยครูที่สุ่มมาได้ จำนวน 126 คน

1.2 หัวหน้าภาควิชาสุ่มตัวอย่างโดยการแบ่งชั้น (Stratified Random
Sampling) ตามคณะวิชา โดยสุ่ม 25 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนภาควิชาในแต่ละคณะวิชา
ได้จำนวนทั้งสิ้น 96 คน

2. กลุ่มอาจารย์ คือ ผู้ที่ทำการสอนในวิทยาลัยครูทั้ง 16 แห่ง ในภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2521 โดยสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตามคณะวิชา โดยสุ่ม 10 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนอาจารย์ในแต่ละคณะวิชา ได้จำนวนทั้งสิ้น 240 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นผู้บริหารและอาจารย์ที่เกี่ยวข้องในการวิจัยทั้งสิ้น 464 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาจากหนังสือ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสอบถามจากผู้มีความรู้และประสบการณ์ในการอบรมครูประจำ การภายใต้คำแนะนำและช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษา เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้วได้นำ ไปทดลองใช้ที่วิทยาลัยครูพระนครและวิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา เพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแบบ สอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบ (Check List) และแบบเกณฑ์ประเมินค่า (Rating Scale)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปมอบให้อาจารย์ซึ่งทำหน้าที่ เป็นตัวแทนในการเก็บรวบรวมในวิทยาลัยดังต่อไปนี้คือ วิทยาลัยครูเทพสตรี วิทยาลัยครูพระ นครศรีอยุธยา วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยการณ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูสวนสุนันทา และวิทยาลัยครูชนบุรี และไปรับคืนด้วยตนเอง ส่วนวิทยาลัยครูเชียงใหม่ วิทยาลัยครูพิษณุ สงคราม วิทยาลัยครูนครสวรรค์ วิทยาลัยครูอุบลราชธานี วิทยาลัยครูมหาสารคาม วิทยาลัย ครูบุรีรัมย์ วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครูหนุ่ยมาจอนเมือง วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช และ วิทยาลัยครูสงขลา ได้ใช้บริการไปรษณีย์ในการส่งและรับแบบสอบถาม จากแบบสอบถามจำนวน 464 ฉบับ ได้รับคืนทั้งสิ้น 367 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 79.09

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีทางสถิติดังนี้

4.1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจ ของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการอบรมครูประจำการ วิเคราะห์โดยวิธีหาค่าร้อยละ (Percent) และเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการอบรมครู ประจำการ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ อัตราส่วนวิกฤติ Z (Z-test) และเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลกตรวิจัยสรุปไค้ดังนี้

1. สดณภพของผู้นอบแบบสอบถณ ผู้นบริหารและอจกรยส่วนใหญ่นึ้ประสบกกรณการทงงานในวิศยาลัยครุระหวาง 6-10 ปี และนึ้เพศชายมากกว่าเพศหญิง ผู้นบริหารส่วนใหญ่นึ้มีอายุระหวาง 41-45 ปี ส่วนอจกรยส่วนใหญ่นึ้มีอายุระหวาง 31-35 ปี ทังผู้นบริหารและอจกรยส่วนใหญ่นึ้มีวุฒิทางการศึษาในระดับปริญญาโท

2. ความเข้ใจและความคึเห็นของผู้นบริหารและอจกรยในวิศยาลัยครุที่มีคอกการอบรมครุประจำการ

2.1 เก้ยวกับความเข้ใจของผู้นบริหารและอจกรยที่มีคอกการอบรมครุประจำ

สรุปไค้ดังนี้

เก้ยวกับหลั้กการอบรมครุประจำการ ทังผู้นบริหารและอจกรยส่วนใหญ่นึ้มีความเข้ใจถูกคอง อย่งไรก็ตาม จ้งนวนร้อยละของผู้นบริหารที่เข้ใจหลั้กการอบรมครุประจำการถูกคองมีมากกว่าของอจกรย

เก้ยวกับการค้งนการอบรมครุประจำการนั้นทังผู้นบริหารและอจกรยส่วนใหญ่นึ้มีความเข้ใจถูกคอง อย่งไรก็ตามจ้งนวนร้อยละของผู้นบริหารที่เข้ใจการค้งนการอบรมครุประจำการถูกคองมีมากกว่าของอจกรย

เก้ยวกับหลั้กสู้ตรการอบรมครุประจำการนั้น ทังผู้นบริหารและอจกรยส่วนใหญ่นึ้มีความเข้ใจถูกคอง และจ้งนวนร้อยละของผู้นบริหารที่เข้ใจหลั้กสู้ตรการอบรมครุประจำการถูกคองมีมากกว่าของอจกรย

เก้ยวกับการจ้กการเร้ยนการสอนในการอบรมครุประจำการนั้น ทังผู้นบริหารและอจกรยส่วนใหญ่นึ้มีความเข้ใจถูกคอง อย่งไรก็ตามจ้งนวนร้อยละของผู้นบริหารที่เข้ใจการจ้กการเร้ยนการสอนถูกคองมีมากกว่าของอจกรย

เกี่ยวกับการประเมินผลการอบรมครูประจำการนั้น ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่มีความเข้าใจถูกต้อง อย่างไรก็ตาม จำนวนร้อยละของผู้บริหารที่เข้าใจการประเมินผลของการอบรมครูประจำการถูกต้องมีมากกว่าของอาจารย์

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการอบรมครูประจำการถูกต้อง อย่างไรก็ตาม จำนวนร้อยละของผู้บริหารที่เข้าใจการอบรมครูประจำการถูกต้องมีมากกว่าร้อยละของอาจารย์

2.2 เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการอบรมครูประจำการ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ สรุปได้ดังนี้

เกี่ยวกับหลักการอบรมครูประจำการนั้น ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์

เกี่ยวกับการดำเนินการอบรมครูประจำการนั้น ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเช่นกัน แต่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์สูงกว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร

หากจะเปรียบเทียบความเข้าใจของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการอบรมครูประจำการแล้ว ร้อยละของผู้บริหารที่เข้าใจถูกต้อง มีจำนวนมากกว่าร้อยละของอาจารย์

เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการอบรมครูประจำการ โดยใช้ค่า Z (Z -test) แล้วปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลของการวิจัย

จากผลของการวิจัย ทำให้ทราบข้อเท็จจริงหลายประการ ซึ่งควรนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. สถานภาพของผู้ขอบแบบสอบถาม

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานในวิทยาลัยครู 6-10 ปี และมีอายุระหว่าง 41-45 ปี นับว่าเป็นสิ่งที่น่าพอใจ เพราะผู้ที่จะดำรงตำแหน่งทางบริหารนั้น นอกจากจะมีความรู้ทางบริหารแล้ว ควรมีประสบการณ์ในการทำงานมาก เพราะผู้บริหารต้องเป็นผู้นำในฐานะผู้อำนวยการคือ ผู้บริหารต้องมีบทบาทในฐานะผู้ให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือทุกด้านเมื่อเกิดปัญหาแก่กลุ่มผู้ร่วมงาน¹ ส่วนอาจารย์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี และมีอายุระหว่าง 31-35 ปี นับเป็นนิมิตที่ดีมาก เพราะอาจารย์วิทยาลัยครูถือว่าเป็นครูของครู ฉะนั้นอาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยครูจึงควรมีประสบการณ์ในการสอน ถ้าอาจารย์วิทยาลัยครูขาดประสบการณ์ในการสอนแล้ว การสอนก็จะเน้นหนักแต่ทฤษฎีที่ได้รับจากตำรา ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการสัมมนาเรื่องแนวโน้มใหม่ของการฝึกหัดครู กล่าวไว้ว่า "ครูอาจารย์ที่ทำการสอนนักศึกษาส่วนใหญ่ขาดประสบการณ์ในทางปฏิบัติจริง ทำให้การเรียนการสอนในสถาบันฝึกหัดครูเน้นหนักทฤษฎีที่ได้รับจากตำรามากกว่าความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ในสภาพชีวิตจริงที่นักศึกษาครูต้องออกไปเผชิญ"²

ผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท เป็นสิ่งที่เหมาะสมมาก เพราะวิทยาลัยครูเป็นสถาบันอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518 ระบุให้ "วิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี ทำการวิจัย ส่งเสริมอาชีพ และวิद्यฐานะของครูอาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้บริหารการศึกษา ทำนุบำรุงวัฒนธรรมและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม"³ การที่วิทยาลัยครูจะบรรลุ

¹ กัญญา สาคร, หลักบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2516), หน้า 158.

² สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, "รายงานการสัมมนาเรื่องแนวโน้มใหม่ของการฝึกหัดครู พ.ศ.2520" (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, หน้า 5-6.

³ พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518, ราชกิจจานุเบกษา 92 (กุมภาพันธ์ 2518) : 24.

ภารกิจดังกล่าวได้อย่างสมบูรณ์ จำเป็นต้องไขว่คว้าหาคนที่มีความรู้ ความสามารถ เพราะ "ผู้ที่
มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมคุณภาพของการฝึกหัดครู คือคณาจารย์ในสถาบันฝึกหัดครู ซึ่งจะ
ต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์"¹ ฉะนั้นในเรื่องคุณภาพทางการศึกษา
ของวิทยาลัยครูจึงเป็นเรื่องที่ไม่ต้องเป็นห่วง เพราะทั้งผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่มีวุฒิทางการ
ศึกษาในระดับปริญญาโท

2. ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครูที่มีต่อการ อบรมครูประจำการ

เกี่ยวกับหลักการอบรมครูประจำการ ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่เข้าใจถูกต้อง
และคาดเดาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ทั้งนี้จึงพอจะคาดเดา
การอบรมครูประจำการคงจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เพราะทั้งผู้บริหารและอาจารย์
ส่วนใหญ่เข้าใจถูกต้อง หลักการนั้นถือว่าเป็นหัวใจสำคัญ "เป็นความต้องการพื้นฐานหรือ
ความต้องการอันเป็นแม่บท"² หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นความต้องการเบื้องต้น

เกี่ยวกับการดำเนินการอบรมครูประจำการ ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่เข้าใจ
ถูกต้อง และคาดเดาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย อย่างไรก็ตาม
ความเข้าใจของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการอบรมครูประจำการเป็น
ไปตามความต้องการของหน่วยงานผู้ใ้ช้ครู และการจัดโปรแกรมการอบรมครูประจำการเป็นไป
ตามความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม ทั้งผู้บริหารและอาจารย์มีความเข้าใจเกี่ยวกับหัวข้อ

¹ กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, แผนการผลิตกำลังคนระดับกลาง
ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) (อัครสาเนา, 2517), หน้า 5

² กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521
(กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ยูไนเท็คโปรดักชั่น, 2521), หน้า 39

ทั้งสองนี้อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ส่วนค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ทั้งสองข้อ เหตุที่ทั้งผู้บริหารและอาจารย์เข้าใจผิดมากกว่าเข้าใจถูกในหัวข้อที่ว่า การจัดโปรแกรมการอบรมครูประจำการ เป็นไปตามความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้ครู อาจเป็นเพราะว่าทั้งผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่อาจจะเข้าใจว่าการจัดโปรแกรมการอบรมครูประจำการ เป็นไปตามความต้องการของวิทยาลัยครูและในหัวข้อการจัดโปรแกรมการอบรมครูประจำการ เป็นไปตามความต้องการของผู้เข้ารับการอบรมในหัวข้อนี้ผู้บริหารและอาจารย์เข้าใจถูก และเข้าใจผิดใกล้เคียงกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและอาจารย์จำนวนไม่น้อยที่เข้าใจว่าการจัดโปรแกรมการอบรมครูประจำการ เป็นไปตามความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม หากพิจารณา ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยทั้งสองข้อ

เกี่ยวกับหลักสูตรการอบรมครูประจำการ ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่มีความเข้าใจถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งที่น่าพอใจ ผู้บริหารโดยเฉพาะรองอธิการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าภาควิชา มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและหลักสูตรโดยตรง เช่น การกำหนดวิชา เรียนในส่วนที่เป็นวิชาที่เพิ่มจากวิชาที่หลักสูตรบังคับ การจัดวิชาเรียนในแต่ละภาคเรียน เรื่องเหล่านี้อยู่ในดุลยพินิจของบุคคลเหล่านี้ นอกจากนี้แล้วผู้บริหารเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นผู้บริหาคานวิชาการ "ต้องมีความรู้ความเข้าใจและสามารถดำเนินการ เรื่องหลักสูตรการจัดชั้นเรียน และปรับปรุงการสอน"¹ อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเข้าใจถูกต้องเกี่ยวกับหลักสูตรการอบรมครูประจำการขึ้นเป็นผลทำให้การเรียนการสอนครูประจำการมีประสิทธิภาพเพราะ "หลักสูตรและการสอนเป็นการขยาย และกระจายเนื้อหาไปสู่ผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ อาจารย์ผู้สอน

¹ คำนวณ บุญเพชรแก้ว และคณะ, เอกสารประกอบการเรียน บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 17

จึงควรทำความเข้าใจกับหลักสูตรในเบื้องต้นแล้วนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดผล หลักสูตรและการสอนเป็นของคู่กัน¹ ส่วนความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับหลักสูตรการอบรมครูประจำการอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย อย่างไรก็ตามหัวข้อที่ว่าหลักสูตรที่ใช้ในการอบรมครูประจำการในกลุ่มวิชาเลือกจัดใหญ่เข้ารับการอบรมได้ศึกษาวิชาที่สามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานที่จะประกอบอาชีพได้นั้น ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ยังเข้าใจถูกต้องไม่มากนัก แต่ในส่วนที่เป็นความคิดเห็นเห็นในหัวข้อนี้ ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แสดงว่าทั้งผู้บริหารและอาจารย์ต้องการให้วิชาในกลุ่มวิชาเลือกนั้นเป็นประโยชน์ต่อครูประจำการในการที่จะเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพอื่นเช่นวิชาในกลุ่มเกษตรศาสตร์ คหกรรมศาสตร์

เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในการอบรมครูประจำการ ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่เข้าใจถูกต้อง แต่จำนวนร้อยละของอาจารย์ที่เข้าใจถูกต้องเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในการอบรมครูประจำการไม่มากเท่าที่ควร ซึ่งอาจมีผลโดยตรงต่อคุณภาพของการอบรมครูประจำการ เพราะ "อาจารย์มีบทบาทสำคัญยิ่งในระบบการผลิตบัณฑิต การผลิตบัณฑิตจะมีคุณภาพมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการสอนของอาจารย์ ประสิทธิภาพของการสอนของอาจารย์ขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดการสอนของอาจารย์เอง"² และวิจิตร ศรีสอาน ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของอาจารย์ผู้สอนอีกว่า "ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ทำให้สถาบันอุดมศึกษามีมาตรฐานสูงเพียงใดหรือไม่ก็คือคณาจารย์"³ หากพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการจัด

¹ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน, หลักและวิธีสอนระดับอุดมศึกษา เอกสารประกอบการเรียนภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 26

²ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน และคณะ, การเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา เอกสารประกอบการเรียน ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 95

³วิจิตร ศรีสอาน "การรับรองมาตรฐานและวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษา," วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ 11 (กุมภาพันธ์-มีนาคม 2520) : 4

การเรียนการสอนในการอบรมครูประจำการแล้วค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์
 อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย หากพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว ความเข้าใจของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับ
 วันที่ใช้ในการอบรมครูประจำการที่ว่าจะใช้วันใดก็ได้ แต่ต้องไม่ทำให้เกิดปัญหา เกี่ยวกับการละ
 ทิ้งงานประจำของผู้เข้ารับการอบรม ในข้อนี้ทั้งผู้บริหารและอาจารย์มีความเข้าใจถูกต้องไม่
 มากนัก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้บริหารและอาจารย์คงคิดว่าควรจัดให้มีการอบรมครูประจำการ
 ในวันหยุดประจำสัปดาห์และในภาคฤดูร้อน แต่หากจะพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร
 และอาจารย์ในหัวข้อที่ว่าวันที่ใช้อบรมครูประจำการใช้วันใดก็ได้ แต่ต้องไม่ทำให้เกิดปัญหา
 เกี่ยวกับการละทิ้งงานประจำของผู้เข้ารับการอบรม ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์
 อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แสดงให้เห็นว่าในเรื่องความเข้าใจนั้นผู้บริหารและอาจารย์จะตอบตามที่
 วิทยาลัยปฏิบัติ อย่างไรก็ตามผู้บริหารและอาจารย์มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าวันที่ใช้ในการ
 อบรมครูประจำการใช้วันใดก็ได้แต่อย่าให้กระทบกระเทือนการปฏิบัติงานของครูประจำการ
 เกี่ยวกับการประเมินผลการอบรมครูประจำการทั้งผู้บริหารและอาจารย์เข้าใจถูกต้อง
 และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทั้งของผู้บริหารและอาจารย์อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แต่หากพิจารณาเป็น
 รายข้อแล้วพบว่าความเข้าใจของผู้บริหารและอาจารย์เข้าใจถูกต้องน้อยกว่าเข้าใจผิดและไม่
 ทราบคือหัวข้อที่ว่าผลการประเมินผลและติดตามผลการปฏิบัติงานในหน้าที่ของผู้เข้ารับการอบรม
 มีผลต่อการรับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในหัวข้อนี้ยากต่อการปฏิบัติ
 หรือบางวิทยาลัยอาจไม่ปฏิบัติ แต่อย่างไรก็ตามหากจะพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นแล้ว ค่า
 เฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย นั้นแสดงว่าทั้งผู้บริหารและอาจารย์
 สนับสนุนเรื่องผลของการประเมินผลและติดตามผลการปฏิบัติงานในหน้าที่ของผู้เข้ารับการอบรม
 มีผลต่อการรับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตร ซึ่งหากว่าวิทยาลัยครูยึดข้อนี้ในการอบรมครู
 ประจำการ ก็จะทำให้คุณคาของหน้าที่ของวิทยาลัยครูตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518
 ชัดเจนยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้

1. เพื่อให้ผู้บริหารและอาจารย์ทุกคนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการอบรมครูประจำการ วิทยาลัยครูควรจัดให้มีการนิเทศผู้บริหารและอาจารย์ เช่น การประชุมปฏิบัติการ การจัดทำ เอกสารคู่มือ เกี่ยวกับการอบรมครูประจำการ

2. วิทยาลัยครูควรจัดให้มีการสัมมนาผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ การสอนครูประจำการโดยเฉพาะ โดยเน้นให้แตกต่างจากการเรียนการสอนนักศึกษาภาคปกติ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาความเข้าใจและความคิดเห็นเฉพาะผู้บริหารและอาจารย์ วิทยาลัยครูเท่านั้น จึงควรได้ศึกษาความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษา จังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ครูใหญ่ ตลอดจนความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมด้วย

2. ควรศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในชั้นที่ครูเข้ารับ การอบรมกับนักเรียนในชั้นที่ครูไม่ได้เข้ารับการอบรม